

dobrovolným uspokojením. (-) Je to tak, že bolestí ochle-
dění se jeví, když se kašle, když se pláče, vidoucí a tou,
co všechno jistě přijde. My jsme jen a pouze snosti a budou-
ci svět na nás plně ^{vidy} ~~ještě~~ nedoléhá. Soudíme se chápát
pozorněji tyto křesťanské pravdy, které mi, upřímně re-
čeno, byli vždy proti snosti; vždy jsem je jsem poudí-
bránil. Inu, bolest je pro člověka nepřirozená; ale byla
stářem a pro snosti jsem stvořena. Jen v nadpřirozeném
světě bych mohla vidět krásný výhled a užitku bolesti
a to chápání, které se rozvíjí vřez, tedy jediné osobní
skusmílosti.

Jináč mívám, co by nás najímalo nebo co by stálo na
amusem. Když a nás jsme dostali předarkové listky na
maso a tuky, takže se můžeme pokoupit v naší kabině;
jináč je tam zboží za ceny volného trhu. Jídlo ráno,
v poledne a večer je dobré a pro nás dostatečné; v nedělích
a malých dostávají krmí toho jistě svatému. Když to jsem
dostal a domů balitě a přivážu, - tak po této stránce mi
ulhem nedělá nic. Jen když mám večer v. m. m.,
přijde obyčejně v. m. m., protož pak už se nedělá. Ale
to stojí za to a počítám se s tím předem; kus tihle to
spravi.

Vidoucí a ostatní personál jsou na nás velmi hodní,
nemohu si naříkat. Psát už můžeme kolik chceme; návštěvy